

Богъ често проваждаше пророцы, които да ги призовжтъ на истинното богослуженіе, но тѣ не послушахъ съвѣтытѣ на пророцитѣ, но ги порягавахъ, мжчѣхъ и на смърть прѣдавахъ. За туй Богъ са прогнѣви и ги прѣдостави на силата на враговетѣ имъ. Ассирійскійтъ царь ги побѣди, плѣни десетѣтъ племена и ги прѣсели въ Ассирія. (Царс. Г. іг. — кв, Г. л. — із. 2—23.).

§. 136. *Исторіята на Товита.*

Между плѣнницитѣ, които бѣхъ отведени въ Ассирія, бѣше и Товитъ, който отъ младъ пазѣше строго Божійтъ законъ; защото като бѣ още дѣте отличавахе са по благочестіето си, и когато другитѣ са покланяхъ на златитѣ телцы, които Іеровоамъ прѣдложи за поклоненіе на народътъ, той единъ страгнаше отъ сичкитѣ и слѣдоваше да ходи въ Іерусалимъ на поклоненіе истинному Богу. (Тов. л. 1—12.)

§. 137. *Товитъ пази и между езичницитѣ благочестіето си.*

Като стигна на мъжкый възраст, Товитъ са ожени и роди сынъ, когото отъ дѣте научи да има страхъ Божій и да отбѣгва отъ сѣкакъвъ грѣхъ. Когато бѣ отведенъ въ плѣнъ, пазѣше винагы същото благочестіе къмъ Бога; сичко що добываше раздаваше го катадневно на съизгнаницитѣ си и съ спасителны съвѣты ги убѣждаваше на служеніе Богу. (Тов. л. 9—15.).